

מ"ת 21863/07/18 - מדינת ישראל נגד אחמד סיאם, אחמד שרקאווי, מוחמד גראב, ראשד עראר

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 21863-07-18 מדינת ישראל נ' שרקאווי (עציר) ואח'
מ"ת 31543-07-18 ישראל נ' סיאם (עציר)
תיק חיצוני: 72952/2018

בפני כבוד השופט כרמי מוסק
המבקשת

מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד בני ליבסקינד

נגד
המשיבים

1. אחמד סיאם (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד חליחל
2. אחמד שרקאווי (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד שמעון כהן
2. מוחמד גראב (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד אמיר נבון
3. ראשד עראר (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד מוחמד חלאילה

החלטה

1. לפני בקשה להורות על מעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים, זאת בעקבות כתב האישום שהוגש כנגדם בתיק 21906-07-18, המייחס לכולם עבירות הקשורות בסחר בנשק ולחלקם עבירות הקשורות לסחר בסם מסוכן, הכל כפי שיפורט בהמשך.

2. בכתב הראשון נטען בחלק הפלילי, כי נ.פ. 357/17 (להלן: "הסוכן") שימש במועדים הרלבנטיים סוכן מטעם משטרת ישראל, כאשר בין הסוכן לבין משיב 1 (להלן: "סיאם") ישנה היכרות מוקדמת רבת שנים. הסוכן עמד בקשר עם סיאם שהוא תושב מחנה פליטים שועפט בירושלים, וזאת עקב היות סיאם ידוע כמי שעוסק בסחר בנשק ובסמים. סיאם ניסה להשיג נשק כדי למכור אותו לסוכן אך ללא הצלחה. במסגרת ההיכרות בין הסוכן לסיאם, בוצעו עסקאות סמים כפי שיפורט בהמשך. כמו כן, המשיבים והסוכן ביצעו עסקת נשק בה נמכר אקדח מסוג "בול" מודל "צ'ירוקי" וקליבר 9 מ"מ (להלן: "האקדח") זאת עבור תמורה כספית.

משיב 2 (להלן: "אחמד") תיאר בין סיאם לבין המשיבים 3 (להלן: "מוחמד") ו-4 (להלן: "ראשד") את הבאת האקדח לעסקה, קבע את מחירו של האקדח ואת התמורה שתגיע לידיו ולידי סיאם ומוחמד עבור חלקם בעסקה, כפי המפורט בכתב האישום. עוד ניסו סיאם ואחמד למכור לסוכן כלי נשק נוספים כפי המתואר בכתב האישום.

3. האישום הראשון מיוחס לסיאם בלבד, בו נטען כי במהלך חודש דצמבר 2017 פגש סיאם בסוכן והציע לו לרכוש ממנו סמים. סיאם מסר לסוכן מספרי טלפון כדי ליצור עמו קשר. ביום 16.1.18, בסמוך לשעה 17:00, שוחח הסוכן עם סיאם ושאל אותו אם יוכל להשיג עבורו פלטת חשיש. סיאם השיב בחיוב ונקב במחיר של 2,700 ₪. היו מספר שיחות תיאום והשניים קבעו להיפגש בסמוך למקום מגורי סיאם במחנה הפליטים שועפט. בסמוך לשעה 18:10 הגיע הסוכן בסמוך לביתו של סיאם. לאחר מכן נכנס סיאם לרכבו של הסוכן, מסר לו פלטת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 95 גרם, והסוכן מסר לסיאם 2,700 ₪ במזומן. נטען, כי בכך עבר סיאם עבירה של סחר בסם מסוכן.

4. באישום השני, המיוחס לסיאם ולאחמד (המשיב 2) נטען, כי כשבוע לפני יום 24.1.18 הייתה שיחה בין סיאם לסוכן. סיאם אמר לסוכן שיש ברשותו נשק למכירה. הסוכן אמר שהוא מעוניין לראות את הנשק. ביום 24.1.18 שוחחו סיאם והסוכן וקבעו להיפגש למחרת כדי לבדוק אפשרות רכישת הנשק. באותה שיחה ביקש הסוכן מסיאם להכין עבורו פלטת חשיש. למחרת שוחחו השניים מספר פעמים. בסמוך לשעה 17:00 הגיע הסוכן לשועפט ופגש את סיאם בסמוך לביתו. סיאם נכנס לרכבו של הסוכן. ברכב הציע סיאם לסוכן לנסוע יחד עמו לבעל הנשק כדי לקדם את עסקת הנשק. הסוכן השיב שהוא ממנה. בהמשך היה תיאום בין השניים וסיאם העביר לסוכן פלטת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 97 גרם. הסוכן מסר לסיאם 2,700 ₪ במזומן. בהמשך, בסמוך לשעה 17:25, התקשר סיאם לסוכן ואמר כי בידיו נשק למכירה. הסוכן אמר שיגיע לשועפט תוך חצי שעה. הסוכן הגיע לשועפט, אסף את סיאם שעלה לרכבו, יחד עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"). בהמשך לכך מכר סיאם לאחר, בנוכחות הסוכן, אצבע סם מסוכן מסוג חשיש בתמורה ל-100 ₪. האחר עזב את המקום. השניים המשיכו בנסיעה קצרה ואז עלו לרכבו של הסוכן אחמד ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה. לאחר נסיעה קצרה יצא אחמד מרכב הסוכן ושב לרכב כעבור מספר דקות כשברשותו אקדח. ברכב אחמד דרך את האקדח ומסר אותו לסוכן לצורך בחינתו. הוא אמר לסוכן שהוא דורש 23,000 ₪ עבורו. לאחר דין ודברים בין שלושת יושבי הרכב, סוכם על מחיר של 22,000 ₪, וכי העסקה תצא אל הפועל בעוד מספר ימים. לאחר מכן שוחח סיאם עם הסוכן כדי לברר אם הסוכן מעוניין באקדח. הסוכן השיב בחיוב ונקבעה פגישה ליום 29.1.18 לשם השלמת העסקה. ביום 29.1.18 תיאם הסוכן עם נאשם 1 את הגעתו לשועפט לשם ביצוע העסקה. סיאם עדכן את אחמד בדבר המועד שנקבע. ביום 29.1.18, בסמוך לשעה 17:30, הגיע הסוכן לשועפט, שם פגש בסיאם והמתין יחד איתו לאחמד. כעבור מספר דקות נסעו הסוכן וסיאם לעבר אחמד. אחמד נכנס לרכב ואמר שמי ששומר עבורו את האקדח לא עונה לשיחותיו ולכן יאלצו לדחות את העסקה למועד אחר. מספר ימים לאחר מכן התקשר סיאם אל הסוכן ואמר שהוא יכול לבוא לרכוש את האקדח. למחרת שוחח שוב סיאם עם הסוכן ועדכן אותו שיש בעיה עם האקדח והוא מנסה להשיג כלי נשק אחרים. נטען כלפי המשיבים האחרים כי ביצעו עבירות של ניסיון סחר בנשק, וכן נטען כלפי משיב 1 כי ביצע שתי עבירות של סחר בסם מסוכן.

5. באישום השלישי, המתייחס לכל המשיבים, נטען כי ביום 10.2.18 יצר סיאם קשר עם הסוכן ואמר שהשיג אקדח השייך לאדם אחר. בשעות הערב הגיע הסוכן לביתו של סיאם, שהציג לו את האקדח המכונה צ'ירוקי ואמר כי מחירו 35,000 ₪. הסוכן ביקש מספר ימים כדי לארגן את הכסף מהאדם שרוכש את האקדח. עוד הציע סיאם לסוכן לרכוש שני אקדחים בלגיים. הסוכן אמר שקודם יסיימו את העסקה הנוכחית. בהתאם לתוכן בין הסוכן לבין סיאם, נפגשו השניים ביום 13.2.18. בסמוך לשעה 16:00, התקשר הסוכן לסיאם כדי לברר אם ניתן לבצע את העסקה. סיאם השיב בחיוב ומייד לאחר מכן התקשר לאחמד כדי לעדכן אותו. לאחר מכן שוחח הסוכן עם סיאם מספר פעמים כדי להוריד את המחיר. לקראת השעה 16:00 התקשר הסוכן לסיאם ואמר שיגיע בעוד שעה והוא מבקש לבדוק את הנשק. השניים תיאמו את שעת ההגעה. הסוכן יצר קשר עם סיאם עדכן אותו כי הוא בדרכו אליו ומייד סיאם יצר קשר עם אחמד ועדכן

אותו. אחמד אמר לסיאם שהוא ייצר קשר עם מוחמד (משיב 3) כדי לתאם את מסירת הנשק, שכן הנשק ברשות מוחמד. לאחר מכן סיאם ניסה להתקשר מספר פעמים למוחמד אולם לא נענה. סיאם התקשר לאחמד ואמר שמוחמד אינו עונה. אחמד ניסה אף הוא ליצור קשר עם מוחמד ללא הצלחה. במקביל, סיאם המשיך לשוחח מעת לעת עם הסוכן ואמר לו להגיע לכיוון ביתו. בשעה 20:20 לערך שוחח אחמד עם מוחמד ועדכן אותו כי סיאם המכונה "סוס" בדרכו אליו עם אדם אחר וציין כי "יש פרנסה היום". עוד הוסיף כי מדובר במי שכבר ראה את הנשק בעבר. בהמשך לכך שוחחו מוחמד וסיאם במטרה לתאם את ביצוע העסקה. בשעה 20:30 לערך נפגשו סיאם והסוכן. סיאם עלה לרכבו של הסוכן ואמר לו לנסוע לכיוון ענתה. במהלך הנסיעה התקשר סיאם למוחמד וביקש כי יכין כדורים במטרה לנסות את הנשק, ובהמשך תיאם איתו נקודת מפגש בסמוך למחנה הפליטים שועפט. סמוך לשעה 20:40 הגיע מוחמד לנקודת המפגש וביקש מסיאם ומהסוכן להמתין במקום. בעת ההמתנה התקשר סיאם לראשד (משיב 4) ועדכן אותו על מיקומו, אמר לו להגיע אליו תוך מספר דקות, כי מוחמד לא הביא כדורים. הוא ביקש מראשד להביא 10 כדורים אותם שם אצלו סיאם בעבר. כעבור כעשר דקות חזר מוחמד אל סיאם והסוכן שהמתינו בנקודת המפגש, כברשותו האקדח. מדובר בנשק שבכוחו להמית אדם. מוחמד העביר את הנשק לסיאם ולאחר מספר דקות עזב את המקום, כאשר הנשק נותר ברשות סיאם והסוכן. בהמשך נסעו הסוכן וסיאם מהמקום לאזור אחר במטרה לנסות את הנשק כאשר בדרכם אספו את ראשד, שהביא איתו את 10 הכדורים. סיאם הכניס את הכדורים למחסנית הנשק, דרך את הנשק וניסה לירות פעמיים מבעד החלון הפתוח בנשק, אך האקדח לא ירה. סיאם דרך את הנשק פעם שנייה, ירה שלוש יריות באוויר ושוב נתקל במעצור. סיאם הוציא את המחסנית, החזיר אותה שוב ואז ירה שש יריות נוספות. לאחר מכן נתן הסוכן את הסכמתו לביצוע העסקה. סיאם מסר את הנשק לידי הסוכן. הוא עלה לביתו יחד עם הסוכן ועם ראשד לצורך קבלת הכסף מידי הסוכן, ספירתו וסיום העסקה. בביתו של סיאם מסר הסוכן לסיאם סך של 35,000 ₪ כאשר סיאם וראשד ספרו את הכסף. סיאם סבר שיש סכום עודף של 300 ₪ והחזיר סכום זה לסוכן. הסוכן עזב את המקום חזר לרכבו ונסע. מייד לאחר מכן שוחח אחמד בטלפון עם ראשד ועם סיאם. אחמד קיבל עדכון על ביצוע העסקה ובאותה שיחה דובר על טעות בספירה של 300 ₪ והנאשמים סיכמו כיצד יחולק הכסף. בסמוך לשעה 23:00 התקשר סיאם אל הסוכן, מסר לו כי טעה בספירה ובשלב זה השלים מכיסו את 300 ₪ החסרים. נטען, כי בכך סחרו המשיבים בנשק ללא רשות על פי דין, מוחמד נשא נשק ללא רשות על פי דין. נטען כי סיאם ירה בנשק חם במקום מגורים ללא הסבר סביר. לכל המשיבים יוחסה עבירה של סחר בנשק, ולמשיב 3 יוחסה בנוסף עבירה של נשיאת והובלת נשק, ולמשיב 1 יוחסה בנוסף עבירה של ירי באזור מגורים.

6. באישום הרביעי נטען כנגד סיאם בלבד, כי ביום 6.5.18 פגש את הסוכן והציע לו אקדח למכירה. הסוכן אמר שאינו מעוניין. יומיים לאחר מכן נפגשו השניים וסיאם הציע לסוכן לרכוש נשק מסוג 16M תמורת 60,000 ₪. הסוכן אמר שישקול זאת. ביום 9.5.18 שלח סיאם אל הסוכן תמונות אקדח והציע לסוכן לרכוש אותו. הסוכן שאל למחירו והשניים נדברו להיפגש. הסוכן הגיע בסמוך לביתו של סיאם, סיאם נכנס לרכבו של הסוכן והשניים נסעו מהמקום. בשלב מסוים ניגש אדם שזהותו אינה ידועה לרכב הסוכן ומסר לסיאם אקדח. הסוכן וסיאם בדקו את האקדח ודרכו אותו. האחר אמר שמדובר באקדח חדש, "נקי". סיאם והסוכן החזירו את האקדח לידי האחר וסיאם אמר שיעמוד איתו בקשר. סיאם אמר לסוכן שאינו יודע מה מחיר האקדח. במהלך הנסיעה לאחר מכן סיאם התקשר לאדם אחר ותיאם איתו מפגש. כאשר נפגשו עם האחר סיאם מסר לאותו אחר פלטת חשיש אותה הטמין ברכב הסוכן בתמורה ל-2,600 ₪ במזומן. נטען כי סיאם עבר עבירה של ניסיון לסחר בנשק ועבירה של סחר בסם מסוכן.

7. באישום החמישי המיוחס לסיאם בלבד נטען, כי בתקופה של כחודש וחצי עובר ליום 25.6.18, בשעות

ובמקומות שאינם ידועים במדויק למאשימה קשר סיאם עם אדם בשם אוסאמה גולני למכירת סמים מסוכנים שונים, בהם חשיש, נייס גיא ו-MDMA. באותה תקופה מסר סיאם ישירות או באמצעות קטין ששמו ס.ס. לידיו של אוסאמה 10 אצבעות חשיש, 10 טבליות סם מסוג MDMA, ועשר שקיות סם מסוג נייס גיא מדי יום כדי שאוסאמה ימכור אותם בסמוך לביתו של סיאם. אוסאמה מכר את הסמים והעביר את תמורת המכירה בסך 1,700 ₪ מדי יום לסיאם או לקטין. בתמורה קיבל מהם מנת סם מסוג חשיש ו-250 ₪. בנוסף, במספר רב של הזדמנויות, בתקופה של למעלה מחצי שנה עובר למועד הגשת כתב האישום, מכר סיאם סם מסוכן מסוג חשיש במשקל שאינו ידוע במדויק לאוסאמה, לשימוש האישי. נטען כי בכך עבר סיאם עבירות של סחר בסם מסוכן.

הראיות לכאורה

8. כל אחד מהמשיבים טען באופן נפרד באשר לקיומן של ראיות לכאורה לאמור בכתב האישום, אם בכלל, או לחוזקן של ראיות לחוזקן, או ליתר דיוק לחולשתן, לשיטת המשיבים, זאת כדי לשכנע את בית המשפט כי יש מקום להורות על תסקיר מעצר או לחילופין, להורות על שחרור לחלופה ללא תסקיר.

9. בא כוח המבקשת הפנה את בית המשפט לתמונה האחידה ולמארג הראיות. לשיטתו, יש לעשות פאזל ולקשר בין האזנות הסתר למחקרי התקשורת והסרטון שהוסרט בתוך רכבו של הסוכן המשטירתי, כאשר ברכב הותקנו ארבע מצלמות. מהראיות עולה, כי ביום 10.2.18 סיאם הציע לסוכן נשק מסוג אקדח צ'רוקי. על פי חוות דעת מז"פ, ביום 13.2.18 נמכר אקדח זה. מהאזנות הסתר עולה, כי ביום 10.2.18 התקיימה שיחה בין אחד ממוחמד במסגרתה עלה שמו של סיאם בכינויו "סוס" ואז כבר דובר על הנשק. ביום 13.2.18 (שיחה 525), שומעים שיחה שמבצע אחד וכן שיחות לסיאם. השיחות בין סיאם לאחד נצפות גם בסרטון ברכב, כאשר לעתים, בהעדר עמדות האזנה, לא ניתן לשמוע את הדובר בצידו השני של המכשיר הסלולרי, כאשר השיחות נעשות מתוך הרכב. אולם מתוך השיחות ניתן ללמוד עם מי מדברים. כמו כן קיימת התאמה בין השיחות שמבצע סיאם מתוך הרכב לבין מחקרי התקשורת הנוגעים לטלפונים שעלו בשיחות, כך שניתן לקבוע את המיקום של כל אחד מהאנשים שדיברו עם סיאם. באופן כללי, מאחר שמדובר בטווח זמנים קצר, הרי שהדברים מתיישבים בין מיקום הדוברים לבין סדר הגעתם למקום ביצוע העסקה. כמו כן, קיימת התאמה בין הדברים שאומר סיאם לאחרים לבין מחקרי התקשורת. לפיכך, בשיחה 525 שנערכה בין סיאם לבין אחד מדובר על מחירים הנוגעים לאקדח, מדובר על אדם האמור לרכוש את האקדח וכן הם מתאמים את עקרונות המשא ומתן, כולל מה יקבל מוחמד בעסקה, המכונה "זינגו", כאשר אחד אומר שינסה להניע את מוחמד לכיוון מחיר מסוים. לאחר מכן הפנה בא כוח המבקשת לשיחה 540 כאשר באותו זמן קיימת האזנה על סיאם בטלפון אחר. אז עולות שיחות תיאום ביחס להגעת הסוכן אל סיאם (ראה שיחות 61, 66, 76 ו-83 בעמדה 241287). משיחות אלה עולה באופן ברור התיאום בין סיאם לבין הסוכן. שיחה 83 נערכה בשעה 18:30 לערך, בה מעדכן הסוכן את סיאם כי בעוד כעשרים דקות הוא מגיע אליו. במקביל, מתקיימת שיחה 540 בשעה 18:57 בה מבקשים מאדם מסוים להגיע כי עוד 10 דקות יגיע הקונה הפוטנציאלי. באותו שלב ניתן ללמוד ממחקרי התקשורת שאחד מבצע ניסיונות שיחה למוחמד, אולם מוחמד לא עונה לטלפון. באותו פרק זמן רואים בסרטון כיצד סיאם מנסה להתקשר גם הוא למוחמד, אך מדובר בניסיונות קצרים ללא מענה. לאחר מכן, בשיחה 547, נאמר ש"הוא", כלומר בעל האקדח, אינו עונה לטלפון. בשיחה 549 שוב מדובר על כך שלא מצליחים ליצור איתו קשר. באותה שיחה מעדכן סיאם את אחד מהסוכן קרוב אליהם, שהעסקה צריכה לצאת אל הפועל, אך בעל הנשק לא מגיעה. בשיחה 563, שעה 19:52, מתלונן סיאם בפני אחד על המצב. אחד מבקש מסיאם שלא להתקשר ל"זינגו" לפני שהוא ידבר איתו. בשיחה 570 עונה מוחמד לטלפון שלו, אחד שואל אותו היכן הוא, ומוחמד השיב שהוא ישן. שיחה זו הייתה בשעה 20:24. לפי מחקרי

התקשורת התקיימה מייד לאחר מכן שיחה נוספת, בשעה 20:30, של סיאם למספר טלפון שלגביו לא הייתה עמדת האזנה, אולם ניתן ללמוד על השיחה מהמצלמה ברכב. סיאם מבקש להכין דברים מסוימים כאשר לאחר שיחה זו מתקיימת שיחה בין מוחמד לבין ראשד בדבר 10 הכדורים. בשעה 20:37 לפי שעון המצלמה, רואים שיוצאת שיחה מתוך הרכב בדבר תיאום ההגעה. סיאם מסביר היכן הוא נמצא והיא תואמת את מחקרי התקשורת. בשעה 20:39 לפי שעון המצלמה ברכב, רואים אדם נוסף מגיע. הסוכן מסר בהודעתו שהגיע אדם שהוא בעל נשק, הוא הולך ולאחר מכן 10 דקות חוזר עם הנשק. בשעה 20:52 חוזר מוחמד, כך לטענת המבקשת, עם האקדח (ראה תמונה 4 ו-5 בלוח התצלומים שהופקו מהסרט). המבקשת אינה מכחישה שיתכן שמוחמד פועל למען אדם אחר, אולם לשיטתה אין חולק שמוחמד הוא זה שנראה מגיע לרכב עם הנשק. הדברים נתמכים במחקרי התקשורת. לאחר מכן מפנה בא כוח המבקשת לשיחה 589, שעה 22:19, העוסקת ב-300 הש"ח החסרים. שיחה זו על פי עמדות ההאזנה ומחקרי התקשורת התקיימה בין אחמד למוחמד, כאשר מוחמד התעניין בכמה נסגרה העסקה ובאותה שיחה אף מציין מוחמד שהתקשר אדם שהציע סכום גבוה יותר של 37,000 ₪ עבור האקדח. בא כוח המבקשת הפנה להודעות שמסר הסוכן כאשר ההודעה הראשונה הסבירה את השתלשלות העניינים והרקע לעסקה, ניסיונות עסקה קודמת עם סיאם. ההודעה השנייה נמסרה מייד לאחר ביצוע העסקה והודעה שלישית מיום 19.6.18 בה הבהיר הסוכן עובדות מסוימות עליהן נשאל. בא כוח המבקשת הפנה בנוסף למחקרי התקשורת שהיו על המכשיר הנייד של מוחמד וכן טען לדמיון הרב בין מוחמד שהיה באולם הדיונים לבין האדם שנראה בתמונות שהוגשו לבית המשפט, שכאמור הופקו מהדיסק. עוד הפנה לחומר הראיות ובעיקר לשיחות שפורטו בטיעוניו.

מאחר שמשיב 3 חלק על קיומן של ראיות לכאורה באופן נרחב, הפנה בא כוח המבקשת באופן מיוחד לשיחות הקשורות את משיב 3 לנטען כנגדו בכתב האישום. בהקשר זה הפנה לשיחות 316, 353 ו-472. מדובר בשיחות בין סיאם לאחמד ובין אחמד למוחמד, שם דובר על הסכומים הנדרשים עבור האקדח וכן כי סיאם מכונה "סוס" שעדי תביעה אחרים אישרו את כינויו. הדיבור אמנם בקודים אך ההקשר ברור. בא כוח המבקשת הדגיש כי המפגש הוסרט ותועד ולא ניתן לחלוק על ראייה מרכזית זו כאשר אין מחלוקת בדבר הדמויות הנראות בסרט. באשר לזהותו של ראשד, מפנה בא כוח המבקשת לדמות הנראית ברכב כאשר ראשד, לשיטת המבקשת, מביא את הכדורים, וכמו כן הפנה את בית המשפט לתמלול הדיסק וכן לדיסק עצמו, כאשר נשמע בבירור שסיאם פונה לאדם שיושב בחלק האחורי של הרכב וקורא לו בשם ראשד. באשר למעורבות אחמד בכל הנוגע למספר הטלפון שלו, מדגיש בא כוח המבקשת כי אמנם אחמד לא מסר את מספר הטלפון שלו ככזה שעליו הייתה עמדת האזנה, אולם ברור לחלוטין שנור רג'בי, שהיא חברתו של אחמד, ואמה אימאן רג'בי, זיהו את קולו של אחמד. יתר על כן, אחמד הכחיש כל קשר עם נור למרות שנור טענה שהיא חברתו, ובהקשר לכך קיימות תמונות של אחמד ונור יחדיו. האם הסבירה את מערכת היחסים בין אחמד לבתה. תחילה הסתייגה האם מזיהוי קולו של אחמד, אולם לאחר שהושמעו לה שיחות נוספות, היא זיהתה את קולו של אחמד ואף נתנה סימנים שונים כיצד היא מזהה את קולו (ראה הודעות נור ואימאן רג'בי). כמו כן הוצגו לבית המשפט כאמור התמונות המשותפות של נור ושל אחמד מהמכשיר הסלולרי של נור. בנוסף קיים מזכר של יחידת הסיגינט בדבר זיהוי קולו של אחמד וכן קיימים מחקרי התקשורת התומכים בהאזנת הסתר ביחס למכשיר הסלולרי של אחמד, והחשוב הוא מה שנאמר בשיחות. בא כוח המבקשת מפנה לכך שאחמד אומר בשיחות שהוא יוצא מאשדוד, ועל פי האיכון שנעשה הוא אכן היה באשדוד. בשיחה נוספת אמר לסיאם שעוד מספר דקות הוא מגיע כי הוא באזור רמות, ואכן קיים איכון המכשיר שלו באזור רמת שלמה. העסקה עצמה בוצעה בשועפט. התמונה כאמור הופכת למושלמת כי מדובר באחמד לאור דברי חברתו ואמה. בעסקה נשוא האישום השני נראה אחמד עולה לרכבו של הסוכן לאחר מכן יוצא מהרכב. גם אם הדמות אינה מזוהה בוודאות כאחמד, מייד לאחר שהוא יוצא מהרכב, בסרטון קיימת שיחה בין סיאם לבין הסוכן. סיאם אומר לסוכן כי מדובר באדם שהוא אח של מוחמד שרקאווי היושב בכלא בגין מכירת כלי נשק לסוכן אחר בענתה.

בית המשפט הופנה לראיות בחומר החקירה מהן עולה שאכן מוחמד שרקאווי יושב בכלא והוא אחיו של אחמד.

לגבי משיב 4, ראשד, הפנה בא כוח המבקשת לראיות הקשורות להאזנה ולסיגינט המצטרפות למחקר התקשורת, כאשר קיים פלט שיחות הקושר את ראשד בזמן ולביצוע עסקת מכירת הנשק בכך שהביא את הכדורים למקום, כפי שפורט לעיל.

10. בא כוחו של סיאם טען, כי אמנם למרשו מיוחסים חמישה אישומים, הרוב בנוי על הפללות הסוכן. מדובר בסוכן בעל עבר פלילי כאשר בינו לבין סיאם היכרות רבת שנים. באופן כללי נטען, כי קיימים דוחות זכ"דים וכן קיימים סרטונים מרכבו של הסוכן, כאשר מהראיות עלה שברכב הותקנו ארבע מצלמות בזוויות שונות, כך שכל מה שהתרחש ברכב כפי שמתואר בכתב האישום, הוסרט ותומלל. נטען על ידי בא כוחו של סיאם כי איכות הסרטים ירודה, קיים קושי לפענח את האמור בהם או להבחין בדמויות שבסרטונים. באופן פרטני, באשר לחלקו של סיאם, טען בא כוחו כי קיימות ראיות לכאורה בכל הקשור לאישום הראשון, לגבי האישום השני בכל הקשור לעבירות הניסיון לסחר בנשק נטען כי גם אם קיימות ראיות לכאורה, הרי העובדות הנטענות בכתב האישום אינן עולות כדי עבירה של סחר בנשק. עוד טען, כי הנשק שהוצע לא היה בחזקתו של סיאם, ולכל היותר מדובר בניסיון לתיווך בעסקת נשק, מה גם שהנשק לא נתפס ואין חוות דעת שמדובר בנשק, ועל כן הוכחת יסודות העבירה מוטלת בספק. באשר לעבירה של סחר בסם מסוכן מול הסוכן, נטען כי קיימות ראיות לכאורה. לגבי מכירת אצבע חשיש נטען שהראיות חלשות מאוד, כי לא ידוע מיהו האחר. באשר לאישום השלישי העוסק בסחר בנשק ובירי במקום מגורים, נטען על ידי סיאם כי קיימות ראיות לכאורה לאמור באישום זה ולסיאם היה חלק באותו אירוע. הוא תיווך לכאורה בעסקת נשק למכירת אקדח לסוכן. האקדח אינו שלו, מה גם שדיבר עם אחר שקבע עם אדם שלישי שיביא את האקדח, ושלושתם קבעו עם אדם רביעי שיביא את הכדורים. סיאם קיבל בסך הכל 1,000 ₪ מכל העסקה, ולכל היותר מדובר בתיווך או בסיוע לתיווך. אין תיעוד בדבר הירי באקדח, אולם קיים לכך תיעוד בכתב ולפיכך הראיות חלשות בכל הקשור לסיאם בנושא הירי. כמו כן, אין חוות דעת בנוגע לאקדח. בא כוחו של סיאם הדגיש כי מדובר בראיות המסתמכות בעיקר על הודעות הסוכן, דבר הפוגם בעוצמת הראיות. כמו כן טען בנוגע לסחר בסם מסוכן, כי זו לא בוצעה מול הסוכן והדברים מסתמכים על דוחות שרשם הסוכן. כמו כן, לא ידוע למי נמכר הסם. לגבי האישום החמישי, מדובר בראיות שבעיקרן מסתמכות על עדות אחד מעדי התביעה, שגם הוא הואשם בסחר בסם מסוכן ועניין אחר. יתכן שלאותו אדם אינטרס להפליל את סיאם.

באשר לעילת המעצר, טען בא כוחו של סיאם שאין ספק שקיימת עילת מסוכנות, אין עילה של חשש לשיבוש או הימלטות מאימת הדין, סיאם מתגורר בירושלים ומחזיק בת"ז ישראלית, וכך גם בני משפחתו. נטען, כי ראוי שבית המשפט ישקול כבר בשלב זה חלופת מעצר. מדובר באדם בן 22, צעיר בשנים וללא עבר פלילי.

11. בא כוחו של אחמד טען, כי גם אם קיימות ראיות לכאורה, מדובר בראיות קלושות ביותר כלפי אחמד, כאשר אלה מתבססות בעיקרן על שיחות טלפון. בית המשפט הופנה לעובדה שמדובר במספר המסתיים בספרות 978. אחמד טוען שאין לו כל קשר למספר זה. המשיב 2 נקשר למספר זה על ידי עדויות של אימאן רג'בי ונור רג'בי. לא ברור כיצד השתיים זיהו את קולו של אחמד. נטען כי מדיסק החקירה של אימאן עלה כי דברים שאמרה כלל לא נרשמו כאשר אמרה שכלל אינה בטוחה שמדובר בקולו של אחמד. גם נור, כך עולה מעדותה, אמרה תחילה שמדובר באחמד ולאחר מכן חזרה בה. גם עניין זה לא נרשם. החוקרים הסיקו כי מדובר בקולו של אחמד ולא בחנו אפשרויות אחרות. באשר

לאישום השני טען בא כוחו של אחמד, כי עדיין לא ראה את האקדח, לא תצלום אקדח, ועל כן לא ברור כיצד יתכן שאחמד יצא עם אקדח מהרכב ואין כל ניסיון לסחר בנשק אם אין תצלום של אקדח. לגבי האישום השלישי, האישום מתבסס על שיחות עם אחמד, אולם עולה שמספר הטלפון אינו שייך לו. נור מסרה שני מספרים שהיא יודעת ששייכים לאחמד, שאינם תואמים את מספר הטלפון נשוא השיחות. איש לא אמר שמעבר לקו דיבר אחמד.

בנוגע לעילת המעצר, הדגיש בא כוחו של אחמד כי מדובר באדם צעיר ללא עבר פלילי, ולכן לא קיים חשש להימלטות מאימת הדין או לשיבוש. חלקו היה קטן ביותר וראוי לבחון חלופה לאחר שיוגש תסקיר מעצר.

12. בא כוחו של מוחמד ביקש להבחין בין מוחמד ליתר המשיבים. לשיטתו, קיימות אפשרויות רבות אחרות בנוגע לזהותו של בעל האקדח, אולם הדברים לא נחקרו כראוי. בית המשפט הופנה לתמלילים בנוגע לתרגיל חקירה שנעשה של שני שוטרים שונים ביחס למעורבותו של מוחמד בעסקה. באחד מהם חסרה האמירה המפלילה שהוספה לאחר מכן. עוד נטען, כי הודעות הסוכן למעשה מנקות את משיב 3. בהודעה מיום 10.2.18 מספר הסוכן על כך שסיאם הציג לו נשק. באשר לשיחה שהתקיימה בין מוחמד לאחמד נטען, כי לא ניתן להבין שמדובר כלל בנשק. מדובר בקודים ועל פי ההלכה שנקבעה, יש להמציא ראיה לכך שהקודים מתייחסים לנשק. יש להיזהר מאוד בדברים שאומר סיאם בסרטון, שכן הוא אדם העוסק בסחר גם של סמים וניתן לפרש שהוא מתייחס בדבריו לסמים או לרכוש גנוב, ולא לנשק. בהקשר זה הפנה בא כוח מוחמד לשיחה 61 ולהבדלי הזמנים בין שיחה זו לבין מחקרי התקשורת. עוד מפנה לשיחה 525 שהתקיימה בין סיאם לבין אחמד שבאה באופן רצוף לשיחה הקודמת. באותה שיחה מדובר על ויכוח לגבי מחיר שיוצע לקונה, הוא הסוכן המכונה "סומבול". נטען על ידי המבקשת שמדובר בנשק השייך לאדם אחר, אולם לשיטת בא כוחו של מוחמד, הדבר אינו עולה מתוכן השיחה, ומכל מקום הדברים אינם חד משמעיים. גם בהמשך כאשר באותה שיחה מדובר על אדם בשם "זינגו" לא ברור ההקשר, ובוודאי שאין מדובר על נשק. מוחמד כופר באופן חד משמעי כי "זינגו" הוא כינוי, ואין לכך כל ראיה בחומר הראיות. לא ברור אם "זינגו" הוא בעל הנשק. באותו יום אנשים רבים התקשרו לסיאם בעניינים שונים וביקשו לרכוש ממנו סמים. מדובר ברכישה של הידרו (גראס) ואותו סיאם מנסה להשיג סם מסוג זה. במקביל מתקיימות שיחות בנוגע לנשק וכן שיחות ברכב בין הסוכן לסיאם בנוגע לנשק ולמחירו. עוד הופנה בית המשפט לאמירות המיוחסות למוחמד בשיחות או מתייחסות אליו. נטען כי מהביטויים העולים שם כמו "יארנן אותו קצת" האפשרות המסתברת יותר היא התעניינות בסמים ולא בנשק. גם ביחס לחוסר ב-300 ₪ עולה אפשרות שיתכן שמדובר בסחר בסמים ובחוסר בסכום מסוים, ולא דווקא מדובר בנשק. אין זיהוי מוחלט או ודאי ברמה הנדרשת, כי הדמות הנצפית מגיעה לרכב היא דמותו של מוחמד, ויתכן בהחלט שמדובר באדם אחר. הדבר גם אינו מתיישב, כך נטען על ידי בא כוחו של מוחמד, עם סדר הזמנים. הודגש על ידי בא כוחו של מוחמד, כי נערך מסדר זיהוי תמונות כאשר מוחמד היה תמונה מספר 7 אך הסוכן לא זיהה את מוחמד, דבר מוזר כשלעצמו. כמו כן, בית המשפט הופנה לסרטון ולתמונות 7 ו-8 שהופקו מהסרטון, וקשה להאמין שמדובר במוחמד, ואם כן, כיצד זה הסוכן לא זיהה את תמונתו של מוחמד במסדר זיהוי התמונות. עוד נטען, כי יש לפסול את החומר החקירתי שנקרא תרגיל החקירה, שכן הוא פוענח על ידי שני שוטרים שונים, הוכנסה בפענוח אחד אמירה שכביכול קושרת את מוחמד לסחר בנשק, אולם אמירה כזו לא קיימת בפענוח הראשוני. מדובר באמירה שכביכול לוחש מוחמד באוזנו של סיאם שהוא לא רצה לתת את האקדח, אך הם לקחו אותו. נטען, כי לא ניתן לשמוע אמירה זו, ולא ברור כיצד השוטר הראשון לא שמע אמירה זו, ואילו השני כן שמע זאת, ובאיזה אמצעי השתמש כדי לשמוע לחישה בהקלטה של תרגיל החקירה.

באשר לעילה, נטען כי אכן קיימת עילת מעצר, אולם לעיתים בתי המשפט, לאחר שבוחנים את עוצמת הראיות,

שוקלים חלופה ובהקשר לכך הוגשה פסיקה.

13. בא כוחו של ראשד טען שיש לערוך אבחנה בינו לבין האחרים, שכן הוא כלל לא היה מעורב בעסקת הנשק, ככל שזו הייתה, ולכל היותר מעורב בעניין שולי כפי שנטען בכתב האישום. נטען כי המחלוקת בין המבקשת לבין ראשד מאוד מצומצמת, ובכל מקרה העובדות הנטענות בכתב האישום אינן מלמדות שראשד היה שותף לעסקת הנשק, ולכל היותר סיפק כדורים לסיאם. לא עולה מהשיחות עליהן סומכת המבקשת, אחרת. יתר על כן, גם מהודעות הסוכן לא עולה כי ראשד היה מעורב בעסקת הנשק. הסוכן לא אמר בהודעותיו כי היה לו מגע כלשהו עם ראשד, אלא בעיקר עם סיאם ועם אחמד. עוד הופנה בית המשפט לדיסק צילום האירוע ברכב. נטען, כי אין דמיון בין מי שמסר את הכדורים לבין ראשד. כך גם אין חוות דעת הקובעת כי קולו של ראשד נשמע ברכב. לא ברור אם שיחות הטלפון בין סיאם לאדם האחר בנוגע לכדורים היו עם ראשד. העובדה כי מספר הטלפון של ראשד רשום בהאזנות הסתר אינה מצביעה דווקא על כך שהוא זה שדיבר בטלפון. עצם הגעת אדם לרכב שמסר כדורים לסיאם אינה הופכת את ראשד כשותף לעסקת הנשק. כמו כן הודגש כי לא נערך מסדר זיהוי תמונות. כמו כן הודגש, כי הסוכן תיאר את ראשד כאדם שמן ונמוך, ואילו כאשר ראשד היה באולם בית המשפט ועמד, ניכר כי מדובר באדם שאינו נמוך ובוודאי שאינו שמן. עוד הפנה בא כוחו לעובדה שבהודעתו טען ראשד שאיבד את הטלפון ולכן אם הייתה האזנת סתר על מספר הטלפון המדובר, הרי הדובר אינו ראשד אלא אחר. יוער בהקשר זה, כי לדברי ראשד הטלפון אבד לאחר התאריך נשוא העסקה, כך שדבר זה אינו מועיל לשאלת קיומן או אי קיומן של ראיות לכאורה.

לעניין העילה, טען בא כוחו של ראשד כי אמנם קיימת עילת מעצר, אולם מאחר שישנו ספק אם מדובר במעורבותו בעסקת סחר בנשק, ולאור חולשת הראיות, יש לשקול שחרור בערובה כבר עתה.

14. **באשר לקיומן של ראיות לכאורה**, הראיות בנויות על הודעות הסוכן, הסרט שצולם ברכבו של הסוכן המתעד את ביצוע העסקה, ושיחות הטלפון שקדמו לכך ואשר בוצעו במהלך העסקה, וכמו כן מתבסס המארג הראייתי על האזנות סתר מעמדות שונות על מספרי הטלפון של חלק מהמעורבים, וכן על מחקרי תקשורת, הכל כפי שפורט באופן ברור וסדור על ידי בא כוח המבקשת.

15. יש לזכור, כי בשלב זה בית המשפט בוחן קיומן של ראיות לכאורה על פי המאזן הראייתי הנדרש, ואין בוחנים את הראיות כאילו כבר נשמעו העדויות ובית המשפט אמור לפסוק האם קיים ספק סביר, כפי שמנסים לטעון באי כוח המשיבים.

16. התהיות העיקריות העולות, ויש בכוחן להחליש את עוצמת הראיות בצורה מסוימת, היא העובדה שהסוכן לא זיהה את מוחמד במסדר זיהוי תמונות וכן התיאור שמסר לגבי ראשד, שאינו תואם את דמותו, לטעמי.

17. באשר לפרשנות שמנסים באי כוח המשיבים ליתן לשיחות שהוצגו בחומר הראיות, כאילו אין הדבר נוגע בהכרח לנשק, או כי לא ניתן לקבוע את זהות הדוברים, נראה לי כי לשלב בו אנו נמצאים עומדת המבקשת בנטל לשכנע כי בדיה ראיות לכאורה, זאת לאור המארג הראייתי והקשר הדברים בין השיחות שהתקבלו מעמדות ההאזנה, מחקרי

התקשורת, סרט שנראה ברכב המדבר בעד עצמו וכן הודעות הסוכן, המהוות בסיס משמעותי בשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

18. עוד יש לזכור את העובדה, שסיאם לא כפר בקיומן של ראיות לכאורה, דבר שמחזק למעשה את טענות המבקשת בהקשר זה, שהרי סיאם אינו חולק בדבריו על קיומן של ראיות לכאורה לביצוע עסקת הנשק, כאשר הדברים מסבכים את יתר המשיבים.

19. לפיכך, ממכלול הראיות עולה שבשלב זה קיימות ראיות לכאורה לכך שהייתה מכירת האקדח לסוכן. סיאם היה הגורם הראשי והמתווך הבלעדי לביצוע העסקה, כאשר עולה ממכלול הראיות שמי שהביא את האקדח הוא מוחמד ומי שהביא את הכדורים לבקשת סיאם הוא ראשד.

20. יחד עם זאת, מקובל עלי כי בשלב זה קיים ספק ניכר באשר לחלקו של ראד בביצוע עסקת הנשק. אין בפניי ראיה הקושרת את ראשד לאקדח, שהרי ראשד הביא את הכדורים לבקשתו של סיאם, כאשר סיאם ציין בפניו שמדובר ב"עשרת האדומים" שהפקיד אצלו מבלי שצוין קשר כלשהו לאקדח או למוחמד או לאחמד.

21. מדובר בביצוע סחר בנשק המדגים את המסוכנות הרבה הגלומה בשלושת המשיבים מלבד ראשד. על פי הפסיקה המקובלת, כפי שהוצגה במהלך הדיון, אינני סבור שניתן לשקול שחרור בתנאים כלשהם של מי משלושת המשיבים סיאם, אחמד ומוחמד, ובהקשר זה מפנה להחלטות שהוגשו על ידי המבקשת בתיק מ"ת 50564-03-18 **מדינת ישראל נ' אחמד עטיה**, מיום 7.5.18, כב' השופט מ' סובל; החלטה בתיק מ"ת 40994-03-18 **מדינת ישראל נ' עראמין ואח'**, מיום 8.7.18, כב' השופט סובל; החלטה בתיק מ"ת 51292-03-18 **מדינת ישראל נ' חטיב**, מיום 29.4.18, כב' השופט מ' סובל. בהחלטות אלה, שעניינן דומה לעובדות המפורטות בכתב האישום שלפניי, נעצרו משיבים עד לתום ההליכים מבלי לבחון חלופת מעצר זאת בשל המסוכנות הנובעת מעבירות סחר בנשק. בית המשפט הפנה באותן החלטות לפסיקת בית המשפט העליון הקובעת כי כלל הוא שעבירות נשק בכלל, וסחר בנשק בפרט, נמנות על העבירות החמורות שמטילות אימה ומסוכנות חמורה כלפי הציבור, והכלל הוא כי יש להורות על מעצר עד תום ההליכים, ורק במקרים חריגים ומיוחדים ניתן להשיג את המעצר בדרך של חלופה. עוד נקבע על ידי בית המשפט העליון כי דין צעיר ועבר פלילי נקי אינם מהווים כשלעצמם נסיבות חריגות המצדיקות שחרור לחלופה, והניסיון מלמד כי גם צעירים עוברים עבירות אלה וגילם אינו מהווה מחסום המונע מהם לחזור על מעשיהם. עוד ציין בית המשפט העליון בהחלטות אחרות, כי גם אם מדובר במשיב נורמטיבי יחסית, הרי עצם העובדה שמבחינתו הוא עוסק בסחר בנשק ואינו נותן את דעתו לידי מי ייפלו כלי הנשק בהם הוא סוחר, הדבר מלמד על מסוכנות רבה והחשש כי יעבור פעם נוספת עבירות דומות הוא גדול. על כן, נקבע כי חלופת מעצר, גם אם תהיה בדמות מעצר בית מלא, לא תוכל לאיין חשש זה. בהקשר לדברים אלה הובאה באותן החלטות של כב' השופט סובל פסיקה רבה וענפה של בית המשפט העליון.

22. בא כוח משיב 3 הגיש מספר החלטות של בית המשפט העליון, שחזרו אף הן על כך שעבירות אלה מקימות חזקת מסוכנות, ובית המשפט קבע שיש לבחון אם ניתן לאיין מסוכנות זו באמצעות חלופת מעצר. בית המשפט קבע כי ניתן במקרים חריגים לבחון ולקבל חלופת מעצר, בפרט כאשר מדובר במעידה חד פעמית. בית המשפט סבר באותו עניין כי ניתן לאפשר לעורר לסתור את חזקת המסוכנות על ידי קבלת תסקיר מעצר (ראה: בש"פ 1746/15 **מאני נ'**

מדינת ישראל). במקרה אחר בו עבירות הנשק היו סחר ברימוני הלבם ובסם מסוכן, סבר בית המשפט כי חרף קיומה של תשתית ראייתית וקיומה של חזקת מסוכנות, ניתן לשקול חלופת מעצר. באותו עניין עמד בית המשפט על חולשה מסוימת בראיות, בפרט בכל הנוגע לעבירה של סחר בנשק, ומכאן הגיע למסקנה שבמקרה זה ראוי לבחון חלופת מעצר על ידי קבלת תסקיר ובחינת איזוק אלקטרוני (בש"פ 2202/16 **מועלם נ' מדינת ישראל**, מיום 10.4.16). בעניין אחר, כאשר היה מדובר במספר אישומים ולגבי נאשם אחד שחלקו היה קשור לאישום אחד בלבד, קבע בית המשפט המחוזי שניתן לשקול חלופת מעצר והחלטה זו אושרה על ידי בית המשפט העליון (בש"פ 4252/10 **מדינת ישראל נ' עסאלה**), מיום 10.6.10. בעניין אחר קבע בית המשפט העליון כי על אף שקיימות ראיות לכאורה לכך שהעורר לפניו השיג נשק, תת מקלע מסוג עוזי, מאדם אחר שזהותו לא הייתה ידועה, והוא ואדם נוסף מכרו את הנשק לסוכן משטרה, הרי שקמה חזקת מסוכנות וראוי במקרים של סחר בנשק לעצור עד תום ההליכים, אך מאחר שמדובר באדם נורמטיבי כבן 40, סבר בית המשפט כי יש לבחון חלופת מעצר לאחר קבלת תסקיר מעצר (בש"פ 1084/12 **בדרה נ' מדינת ישראל**) מיום 9.2.12. מקרה נוסף מתייחס למי שרכש 100 כדורים לאקדח והטמין אותם במקום מסתור ולאחר מכן רכש 200 כדורים לאקדח והטמין אותם. מדובר היה באדם נורמטיבי, תושב קיבוץ, ללא הרשעות קודמות שסבל ממצוקה נפשית. גם כאן סבר בית המשפט העליון כי חרף העובדה שהעבירה מקימה עילת מעצר, הרי עקב הנסיבות האישיות שפורטו היה ראוי לשחרר את העורר לחלופת מעצר בפיקוח הוריו לרבות איזוק אלקטרוני והפקדה כספית גבוהה (בש"פ 6067/12 **עיסאווי נ' מדינת ישראל**, מיום 15.8.12). מקרה נוסף עסק בעניינו של משיב שיוחסו לו בין היתר שתי עבירות של סחר בנשק וירי במקום מגורים. משיב זה היה מעורב במכירת נשק לסוכן משטרה סמוי. הוגש בעניינו תסקיר מעצר, שקבע כי הסיכוי להישנות התנהגות פוגעת הוא גבוה. בית המשפט סבר באותו עניין שראוי לבחון את המפקחים חרף האמור בתסקיר שירות המבחן. היה מדובר במשיב כבן 18 וחמישה חודשים שהיה מעורב במכירת כלי הנשק כאשר באחת הפעמים ירה מכלי הנשק כדי להדגים לשוטר. היה מדובר בנאשם נוסף באותו עניין ובית המשפט המחוזי, לאחר שקבע כי קיימות ראיות לכאורה, הורה על עריכת תסקיר מעצר.

23. לסיכום ניתן לומר, כי הקו המנחה בפסיקת בית המשפט העליון בכל הנוגע לעבירות סחר בנשק, כאשר מדובר ברף החמור של ביצוע עבירות אלה וכאשר קיימות ראיות לכאורה לביצוען, הכלל הוא שיש להורות על מעצר עד תום ההליכים מבלי לבחון חלופה, זאת נוכח המסוכנות הרבה הנובעת מביצוע עבירות אלה, ובפרט החשש לפגיעה בציבור, כאשר אותם אנשים העוסקים בסחר בכלי נשק אינם חוששים מביצוע עבירות אלה ואינם נותנים דעתם לכך שאנשים חפים מפשע עלולים להיפגע בהמשך הדרך מאותם כלי נשק בהם סחרו. עוד יצוין, כי מדובר בעבירה שאותה ניתן לבצע גם כאשר המשיב שוהה במעצר בית, שכן לא ניתן למנוע ממנו מלפגוש אנשים אחרים שיש בידם נשק בלתי חוקי למכירה, או ליצור קשר עם אנשים המעוניינים לרכוש כלי נשק כאמור, לבצע מפגשים ביניהם והעברות כספים וכדומה, בדיוק כפי שאירע לכאורה על פי עובדות כתב האישום במקרה זה. ראיתי לנכון להבחין בין משיבים 1-3 לבין משיב 4. כפי העולה מהראיות כרגע, חלקו של משיב 4 בכל העניין היה שולי יחסית. כאמור, הוא התבקש להביא לרכב 10 כדורים, וכך עשה. לפיכך, גם אם קיימת מסוכנות שניתן לייחס למשיב 4, אני סבור שיש לאפשר לגביו בחינה של חלופת מעצר.

24. לסיכום, אני מורה כי המשיבים 1, 2 ו-3 יעצרו עד לתום ההליכים, ואילו לגבי משיב 4, שירות המבחן יערוך תסקיר מעצר זאת תוך פרק זמן של 14 יום מהיום.

25. נקבע להמשך הדיון בפני השופט התורן ליום 15.8.18 שעה 10:00, זאת בעניינו של משיב 4.

המשיב 4 יובא ממקום מעצרו באמצעות השב"ס.

יש לזמן מתורגמן לשפה הערבית.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ב אב תשע"ח, 24 יולי 2018, בנוכחות המשיבים ובאי כוחם ובא כוח המבקשת.

כרמי מוסק, שופט